

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/20/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014202183
Dátum vydania rozhodnutia: 20.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014202183.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobkyne: T. R., bytom K., zastúpená advokátom: JUDr. Samuel Baránik, so sídlom Podjavorinskej 7, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom námestie L. Štúra 1, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7469/2014-6.1 zo dňa 23.10.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/274/2014-49 zo dňa 25.11.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/274/2014-49 zo dňa 25.11.2015 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 7469/2014-6.1 zo dňa 23.10.2014 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňu trovy konania titulom náhrady súdnych poplatkov vo výške 140 € a právneho zastúpenia advokátom vo výške 814,61 €, všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobkyne č.: P. vedený vo F..

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 7469/2014-6.1 zo dňa 23.10.2014. Týmto rozhodnutím žalovaný zrušil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odbor opravných prostriedkov č. OU-ZA-OOP3-2014/010470/KUZ zo dňa 17. 6. 2014. Prvostupňovým rozhodnutím Okresný úrad Žilina v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), zrušil rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Martine č. ŽP-2001/00130- vod.Vá zo dňa 17. 3. 2011, ktorým bolo Turčianskej vodárenskej spoločnosti so sídlom v Martine vydané povolenie na

uskutočnenie vodnej stavby "Martin - Ostredok, vodovod", na základe projektu vypracovaného firmou HYDROECO spol. s r.o., Banská Bystrica, v októbri 2010.

Krajský súd v napadnutom rozsudku uviedol, že s prihliadnutím na vymedzenie žalobných dôvodov mu pripadlo posúdiť, či bola otázka začatia mimo odvolacieho konania v prejednávanej veci vo väzbe na dodržanie zákonnej lehoty podľa § 68 ods. 1 správneho poriadku posúdená správne a či bolo poučenie uvedené v napadnutom rozhodnutí v súlade so zákonom.

V danom prípade sa jednalo o povolenie na vodnú stavbu, ktoré bolo vydané rozhodnutím Okresného úradu životného prostredia v Martine. Toto rozhodnutie bolo v mimo odvolacom konaní zrušené prvostupňovým rozhodnutím Okresného úradu Žilina pre jeho rozpor so zákonom.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím zrušil prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Žilina, v dôsledku čoho zostalo rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Martine o povolení vodnej stavby právoplatné a záväzné. Na konanie sa vzťahuje zákon č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len vodný zákon) a podľa jeho § 73 ods. 1 subsidiárne aj procesné ustanovenia správneho poriadku. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správne konštatoval, že konanie o preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania začína vždy nadriadený orgán z úradnej povinnosti, keď má za to, že preskúmané rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Mimo odvolacie konanie sa začína dňom, keď správny orgán urobí voči účastníkom prvý úkon. Bolo nesporné, že týmto prvým úkonom bolo Oznámenie o začatí mimo odvolacieho konania zo dňa 11. 04. 2014, ktoré bolo doručované verejnou vyhláškou a súčasne aj poštou do vlastných rúk niektorým účastníkom konania, vrátane žalobkyne, ktorá dala podnet na preskúmanie rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Martine o povolení vodnej stavby. Doručovanie oznámenia bolo, podľa názoru súdu, v súlade s ustanovením § 73 ods. 4 zákona o vodách. Správny orgán dal všetkým účastníkom vopred na vedomie, kedy nastanú účinky začatia konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení vodnej stavby mimo odvolacieho konania.

Súd zohľadnil aj právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 2Sžp/20/2011 zo dňa 14. 12. 2011, v ktorom najvyšší súd v podobnej situácii konštatoval, že ak sa má stavebnom konaní doručovať písomnosť verejnou vyhláškou a okrem verejnej vyhlášky bola písomnosť doručená aj do vlastných rúk účastníkom konania, je doručovanie do vlastných rúk neúčinné a písomnosť sa považuje za doručenú 15. dňom od vyvesenia na úradnej tabuli. V danej veci nastali účinky doručenia oznámenia o začatí mimo odvolacieho konania najskôr dňa 29. 4. 2015, kedy uplynul 15. deň od vyvesenia písomnosti na úradnej tabuli Okresného úradu Žilina a najneskôr dňa 08.05.2014, ktorý bol posledným dňom pätnásťdňovej lehoty plynúcej od vyvesenia tej istej písomnosti na úradnej tabuli Mesta Martin. Mimo odvolacie konanie začalo až po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Martine zo dňa 17. 3. 2011. Posledným dňom trojročnej zákonnej lehoty bol deň 22. 4. 2014.

Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatoval, že žalovaný posúdil otázku začatia mimo odvolacieho konania správne.

Krajský súd zaujal stanovisko aj k námietke žalobkyne o nesprávosti poučenia uvedeného v napadnutom rozhodnutí, keď uviedol, že toto bolo v súlade s textom ustanovenia § 73 ods. 17 písm. b) zákona o vodách, v čase jeho vydania. Súd konštatoval, že poučenie o nemožnosti preskúmania napadnutého rozhodnutia súdom bolo nesprávne, hoci bolo v súlade s textom zákona, ktorý sa zmenil s účinnosťou od 15.01. 2015, kedy bolo písmeno b) z ustanovenia § 73 ods. 17 zákona o vodách, vypustené. Ak by aj súd vyhodnotil absenciu poučenia o možnosti súdneho preskúmania právoplatného rozhodnutia žalovaného súdom ako porušenie zákona, nemala by takáto vada sama osebe za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a nezakladala by dôvod na jeho zrušenie, pretože žalobkyňa v dôsledku nesprávneho poučenia neutrpela na svojich právach žiadnu ujmu, pretože v zákonnej lehote sa obrátila na súd so žalobou.

Na základe uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave žalobu ako nedôvodnú zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.

II.

Voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/274/2014-49 zo dňa 25.11.2015 podala žalobkyňa v zákonom určenej lehote odvolanie, v ktorom uviedla, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a rozhodnutie nezodpovedalo na všetky dôvody podanej žaloby.

Spornou bola v danom prípade otázka, či sa konanie o preskúmanie veci mimo odvolacieho konania začalo z podnetu žalobkyne včas. V danom prípade Okresný úrad Žilina doručoval oznámenie o začatí konania podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku aj do vlastných rúk, aj verejnou vyhláškou, pričom doručeniu do vlastných rúk nepriznal právne účinky a práve táto časť právneho posúdenia znamenala, že nebolo možné posúdiť začatie konania o preskúmaní veci mimo odvolacieho konania ako začatej včas, pretože doručenie oznámenia verejnou vyhláškou trvalo dlhšie, ako do vlastných rúk a nadobudlo účinky až po uplynutí zákonnej lehoty podľa § 68 správneho poriadku. Súd prvého stupňa opomenul, že pokiaľ osobitná právna úprava vyslovene nestanovuje inak, použije sa všeobecná právna úprava. Súd za osobitnú právnu úpravu považoval § 73 ods. 1 vodného zákona v spojení sa § 61 ods. 4 zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len stavebný zákon). Podľa názoru žalobkyne, uvedené procesné normy na tento prípad nemožno aplikovať, pretože § 61 ods. 4 stavebného zákona sa týka oznámenia o začatí stavebného konania vo vzťahu k stavebnému povoleniu na vodnú stavbu a nie na prípad, kedy nadriadený orgán oznamuje začatie výkonu svojej dohľadovej právomoci. Nadriadený orgán nekonal v pozícii stavebného úradu. Pokiaľ teda súd prvého stupňa na doručovanie oznámenia o začatí preskúmania veci mimo odvolacieho konania použil ustanovenia o začatí stavebného konania, vec nesprávne právne posúdil. Doručovanie sa malo v danom prípade riadiť ustanovením § 18 ods. 3 správneho poriadku, z čoho vyplýva, že konanie o preskúmanie veci mimo odvolacieho konania začalo včas.

Súd prvého stupňa nereagoval na ďalšiu námietku ohľadom nedostatočného odôvodnenia a z tohto dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného.

Podľa všeobecných zásad pre počítanie lehôt podľa § 27 ods. 1 správneho poriadku, by posledným dňom trojročnej lehoty podľa § 68 ods. 1 správneho poriadku bol deň 18.04. 2014. Uvedený deň bol dňom pracovného pokoja a najbližším pracovným dňom bol utorok 22. 04. 2014. Posledný deň trojročnej lehoty pripadol na deň 22. 04. 2014, čo sa nestotožňuje s právnym názorom žalovaného, ktorý nezdôvodnil, ako dospel k svojmu záveru.

Na základe uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného č. 7469/2014 - 6. 1 zo dňa 23. 10. 2014 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Žalobkyňa žiadala priznať náhradu trov konania

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 21. 3. 2016 uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne a v plnom rozsahu zotrváva na všetkých svojich písomných a ústnych vyjadreniach.

Poukázal na ustanovenie § 68 správneho poriadku, ktoré obsahuje zákonné podmienky stanovujúce, kedy môže príslušný správny orgán preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania. Podmienkami sú: a) nadobudnutie právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia, b) skutočnosť, že od právoplatnosti rozhodnutia ešte neuplynuli 3 roky.

Z dikcie § 68 ods. 1 a ods. 2 správneho poriadku vyplýva, že ak správny orgán začal preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania, na toto konanie sa už nevzťahuje lehota uvedená v odseku 1. Na

priebeh ďalšieho konania sa vzťahujú už len procesné lehoty uvedené najmä v § 49 správneho poriadku, čo znamená, že správny orgán môže vydať samotné rozhodnutie o zmene či zrušení právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania, bez ohľadu na plynutie trojročnej lehoty, len ak začne konanie v lehote podľa § 68 ods. 1 správneho poriadku, a teda rozhodnutie nemusí byť vydané v rámci trojročnej lehoty.

Správne konanie o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je ovládané zásadou oficiality, čo znamená, že začína ex offio na podnet správneho orgánu, bez ohľadu na to, že bol podaný podnet fyzickou osobou. V tom prípade sa konanie považuje za začaté dňom, keď príslušný orgán urobil voči účastníkom prvý úkon. Rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Martine zo dňa 17. 3. 2011 nadobudlo právoplatnosť dňa 18. 04. 2011. Správny orgán musí začať konanie o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania v lehote troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, v tomto prípade do 22. 04. 2014. Oznámenie o začatí konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania bolo zverejnené - vyvesené na úradnej tabuli Mesta Martin dňa 23. 4. 2014, pričom za deň začatia konania sa považuje posledný deň 15 - dňovej lehoty, deň 08. 05. 2014. Oznámenie bolo vyvesené aj na úradnej tabuli Okresného úradu Žilina, dňa 14. 04. 2014, pričom za deň začatia konania sa považuje posledný deň 15 - dňovej lehoty, deň 29. 04. 2014. V oboch prípadoch správny orgán nezačal konanie o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania v lehote určenej v ustanovení § 68 ods. 1 správneho poriadku, teda do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, pretože posledným dňom trojročnej lehoty bol deň 22. 04. 2014. Samotné doručovanie niektorým účastníkom konania je irelevantné, pretože správny poriadok v § 18 presne stanovuje, že správny orgán o začatí konania upovedomuje verejnou vyhláškou, pokiaľ tak ustanovuje osobitný predpis. Takýmto osobitným predpisom je vodný zákon. Uvedené potvrdzuje aj judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, rozhodnutie sp. zn. 2Sžp/20/2011 zo dňa 14. 12. 2011. V prípade rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/161/2012 zo dňa 10. 09. 2013 sa nejednalo o doručovanie prostredníctvom verejnej vyhlášky, ale o doručovanie do vlastných rúk a jednalo sa o odlišnú skutkovú a právnu okolnosť.

Žalovaný v danom prípade bral do úvahy ustanovenie § 27 ods. 1 správneho poriadku a len poukazoval na charakter takejto lehoty uvedenej v ustanovení § 68 správneho poriadku, teda, že sa jedná o trojročnú objektívnu a zákonnú lehotu a nejedná sa o procesnú lehotu, ktorej dĺžku alebo začiatok plynutia ovplyvňuje správny orgán. Dikcia ustanovenia § 68 správneho poriadku vylučuje aplikáciu § 28 správneho poriadku, ktorý účastníkovi konania umožňuje odpustenie lehoty, ak o to požiadá. Z uvedeného vyplýva, že sa nejedná o neobvyklé názory žalovaného, ako to žalobkyňa uviedla vo svojom odvolaní, ale o výklad príslušných ustanovení správneho poriadku, ustálený právnou teóriou a súdnou praxou. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a bolo náležité odôvodnené.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave považoval žalovaný za vecne správny a žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby ho potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O. s. p. v spojení s §

246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O. s. p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotno-právných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo/84/2007, sp. zn. 6Sžo/98/2008, sp. zn. 1Sžo/33/2008, sp. zn. 2Sžo/5/2009, či sp. zn. 8Sžo/547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 7469/2014-6.1 zo dňa 23.10.2014. Uvedeným rozhodnutím žalovaný podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zrušil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odbor opravných prostriedkov č. OU-ZA-OOP3- 2014/010470/KUZ zo dňa 17. 06. 2014, vydané v mimo odvolacom konaní. Dôvodom pre jeho zrušenie bolo uplynutie lehoty na začatie mimo odvolacieho konania. Sporným zostala otázka, či boli splnené podmienky na vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia, t.j. či mimo odvolacie konanie začalo po uplynutí zákonom určenej lehoty.

Primárne, v medziach odvolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie sa neodlišovalo od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, s ktorého dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery sú vecne správne.

Podľa ust. § 73 ods. 1 vodného zákona, na konanie orgánov štátnej vodnej správy (ďalej len "vodoprávne konanie") podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Na rozhodovanie týkajúce sa vodných stavieb sa vzťahujú všeobecné predpisy o stavebnom konaní.

Podľa ust. § 140 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon), ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 18 ods. 1 až 3 správneho poriadku, konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na

podnet správneho orgánu.

Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne mu orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

O začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon, upovedomí ich o začatí konania verejnou vyhláškou.

Podľa ust. § 24 ods. 1 správneho poriadku, dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 26 ods. 1 a 2 správneho poriadku,

(1) Doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon.

(2) Doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Správny orgán zverejňuje písomnosť súčasne iným spôsobom v mieste obvyklým, najmä v miestnej tlači, rozhlase alebo na dočasnej úradnej tabuli správneho orgánu na mieste, ktorého sa konanie týka.

Podľa ust. 65 ods. 1 správneho poriadku, rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne mu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 68 ods. 1 a 2 správneho poriadku,

(1) Správny orgán nemôže mimo odvolacieho konania rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť po uplynutí troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

(2) Proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacieho konania, sa možno odvolať (podať rozklad). Ak správny orgán oznámil, že začal preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania, na preskúmanie a na rozhodnutie o odvolaní sa nevzťahuje lehota podľa odseku 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu spisu správneho orgánu zistil, že dňa 10. 02. 2011 vydal príslušný stavebný úrad - Mesto Martin podľa § 39 a § 39a stavebného zákona rozhodnutie č.j. MSS-19092/2011 - Ga, ktorým bola umiestnená stavba „Martin - Ostredok, vodovod“. Územné rozhodnutie bolo zverejnené verejnou vyhláškou, vyvesenou na úradnej tabuli Mesta Martin dňa 11.02. 2011, zvesené bolo 28. 02. 2011. Predmetné rozhodnutie malo nadobudnúť právoplatnosť dňa 15.03.2011. Toto rozhodnutie nebolo dotknuté žalobou napadnutým rozhodnutím.

Dňa 17. 03. 2011 Obvodný úrad životného prostredia v Martine vydal podľa § 26 ods. 1 vodného zákona rozhodnutie č. ŽP- 2011/00130- vod. Va, ktorým bola povolená vodná stavba „Martin - Ostredok, vodovod“, ktoré bolo zverejnené formou verejnej vyhlášky, vyvesením na úradnej tabuli dňa 17. 03. 2011 a zvesené bolo dňa 01.04. 2011. Do vlastných rúk bolo rozhodnutie doručované účastníkom konania v rozpätí dní od 17.03.2011 do 30.03.2011. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2011.

Dňa 12. 12. 2013 bol Okresnému úradu v Žiline doručený podnet žalobkyne na preskúmanie predmetných rozhodnutí mimo odvolacieho konania, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 15.03.2011 a 18.04.2011.

Mesto Martin vyvesilo na úradnej tabuli dňa 23.04.2014 Oznámenie o začatí konania na preskúmanie rozhodnutia č. ŽP- 2011/00130- vod. Vázo dňa 11.02.2011 (správne malo byť 17.03.2011) mimo odvolacieho konania. Okresný úrad Žilina oznámil začatie konania na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania formou verejnej vyhlášky, vyvesenej na úradnej tabuli dňa 23. 04. 2014. Zvesené

bolo dňa 09.05.2014.

Rozhodnutím č. OU-ZA-OOP3-2014/010470-KUZ zo dňa 17. 06. 2014 Okresný úrad Žilina, odboru opravných prostriedkov podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zrušil rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Martine č. ŽP- 2011/00130- vod. Vázo dňa 17.03.2011 z dôvodu porušenia zákonnosti.

Predmetné rozhodnutie žalovaný zrušil žalobou napadnutým rozhodnutím z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre začatie mimo odvolacieho konania, pretože rozhodnutie zo dňa 17. 06. 2014 bolo vydané po uplynutí prekluzívnej trojročnej lehoty od právoplatnosti rozhodnutia zo dňa 17. 03. 2011.

Z citovaných ustanovení právnych predpisov vyplýva, že na doručovanie formou verejnej vyhlášky, ako aj na postup správneho orgánu v mimo odvolacom konaní, sa aplikujú príslušné ustanovenia správneho poriadku (§ 73 vodného zákona).

Doručovanie do vlastných rúk upravuje ustanovenie § 24 správneho poriadku ako kvalifikovanú formu doručenia, ktorú zákon ukladá povinne využiť, ak má byť predmetom doručenia dôležitá písomnosť. Z ustanovenia § 26 správneho poriadku vyplýva, že v prípade ak je podanie správneho orgánu doručované formou verejnej vyhlášky (neznámi účastníci, veľký okruh účastníkov konania), považuje sa za doručené 15. dňom od vyvesenia na úradnej tabuli správneho orgánu.

Na konanie o žiadosti o vydanie vodoprávneho povolenia na zriadenie vodnej stavby je potrebné podľa § 73 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z.z. aplikovať ustanovenia správneho poriadku, a teda aj jeho právnu úpravu týkajúcu sa doručovania, ktorú je potrebné považovať za súčasť procesného postupu - konania správnych orgánov. Príslušné ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb. o stavebnom konaní je správny orgán povinný aplikovať len na rozhodovacia činnosť. Zo správneho poriadku ani zo zákona o vodách, ako osobitného predpisu, nevyplýva zákaz súbežného doručovania správneho rozhodnutia do vlastných rúk a formou verejnej vyhlášky.

Vzhľadom na uvedené je podľa názoru odvolacieho súdu právne posúdenie žalovaného, ako aj Krajského súdu v Bratislave o neúčinnosti doručovania písomností do vlastných rúk účastníkom vodoprávneho konania, nesprávne. Zverejnenie rozhodnutia formou verejnej vyhlášky v predmetnom konaní nevyklučuje doručovanie do vlastných rúk, ako je tomu v prípade určitého, špecifického stavebného konania (líniové stavby a pod.). Na daný prípad preto nie je možné aplikovať právne závery obsiahnuté v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžp/20/2011, ktoré sa týkalo písomností vo veci umiestnenia a povolenia líniovej stavby a postupu pri ich doručovaní podľa § 34 ods. 1 a § 61 ods. 1 stavebného zákona.

Ustanovenie § 68 Správneho poriadku upravuje 3 ročnú prekluzívnu lehotu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Uvedená lehota začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a do jej ukončenia musí správny orgán oznámiť účastníkovi konania, že začal preskúmať rozhodnutie. Na dodržanie uvedenej lehoty teda nestačí len podať podnet na preskúmanie rozhodnutia, ale musí sa tiež začať konanie vo veci. Počas konania o preskúmaní rozhodnutia a počas odvolania už uvedená prekluzívna lehota neplynie. Ak by správny orgán začal konanie po uplynutí uvedenej prekluzívnej lehoty, rozhodnutie vydané v takom konaní by bolo nezákonné z dôvodu zániku právomoci správneho orgánu preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania.

Konanie, ktoré sa začína na podnet správneho orgánu, je začaté dňom, keď správny orgán urobil prvý úkon voči účastníkovi. Za takýto úkon sa považuje okamih, keď účastníkovi bola predpísaným spôsobom (§ 24 až 26) doručená prvá písomnosť alebo iná písomnosť obsahujúca súčasne upovedomenie o začatí konania. Ak je účastníkov konania viac, za začatie konania sa považuje okamih, keď bol predpísaným spôsobom upovedomený prvý z účastníkov.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení podnet žalobkyne na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho

konania nemal povahu podania, ktorým sa začína správne konanie. Konanie o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je ovládané zásadou oficiality, z čoho vyplýva, že sa začína dňom, keď orgán nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, urobil prvý úkon smerujúci k preskúmaniu rozhodnutia. Takýmto úkonom v preskúmanej veci bolo oznámenie Okresného úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov, č. OU-ZA-OOP3-2014/00052/KUZ zo dňa 11.04.2014, doručované neznámym aj širšiemu okruhu známych účastníkov formou verejnej vyhlášky a súčasne aj do vlastných rúk, v oznámení špecifikovaným dotknutým účastníkom (17 subjektov). Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že prvým účastníkom konania, ktorými boli: Mesto Martin, Lesy SR, š.p., OZ Žilina, T. L., S., bolo oznámenie o začatí konania o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania doručené pred uplynutím troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia č. ŽP-2011/00130- vod. Va (právoplatným dňa 18. 04. 2011), dňa 17. 04.2014. Zo spisu ani z rozhodnutia žalovaného nevyplýva, že by uvedené subjekty neboli účastníkmi vodoprávneho konania. Správny orgán teda oznámil začatie mimo odvolacieho konania prvým účastníkom ešte pred ukončením 3 ročnej prekluzívnej lehoty podľa § 68 správneho poriadku.

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 7469/2014-6.1 zo dňa 23.10.2014, ktorým zrušil rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov č. OU-ZA-OOP3-2014/010470- KUZ zo dňa 17. 06. 2014 nie je v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/274/2014-49 zo dňa 25. 11. 2015, ktorým žalobu zamietol, zrušil postupom podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 250 ja ods. 2 písm. a) O.s.p.

Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa, ako aj správny orgán viazaný (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. tak, že žalobkyni, ktorá mala úspech v konaní priznal náhradu trov konania. Tieto spočívali v súdnych poplatkoch za podanú žalobu a odvolanie vo výške 140 € (2 x 70 €) a nákladoch právneho zastúpenia v zmysle vyčíslenia zo dňa 20.09.2017. Náklady za právne zastúpenie predstavujú náhradu za 6 úkonov právneho zástupcu, z toho 2 úkony realizované v roku 2014 (prevzatie veci, podanie žaloby) po 2 x 134 €, 2 úkony realizované v roku 2015, (stanovisko k vyjadreniu žalovaného zo dňa 03.09.2015, účasť na pojednávaní dňa 25.11.2015) po 2 x 139,83 €, 1 úkon realizovaný v roku 2016 (odvolanie voči rozsudku krajského súdu) v sume 143 €, 1 úkon realizovaný v roku 2017 (účasť pri vyhlásení rozsudku odvolacieho súdu dňa 20.09.2017) v sume 73,67 €. Žalobkyni prislúcha aj paušálna náhrada k úkonom, a to 2 x 8,04 €, 2 x 8,39 €, 1 x 8,58 €, 1 x 8,84 € podľa § 11 ods. 4 v spojitosti s ust. § 13a ods. 1 písm. a), c), d), § 13a ods. 4, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal žalobkyni náhradu za právne zastúpenie advokátom v sume 814,61 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.